

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **E. J. nar.,**
stát. přísl. Moldavská republika,
t. č. bytem ,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky,**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2021, č. j. OAM-69/ZA-ZA11-K01-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).
2. Žalobce namítá porušení § 3 správního řádu, neboť žalovaný nezjistil skutkový stav tak, že o něm nelze mít důvodné pochybnosti, § 2 odst. 4 správního řádu, neboť přijaté řešení není v souladu s veřejným zájmem a neodpovídá okolnostem případu, § 50 odst. 3 a 4 správního řádu, správní orgán nezjistil skutečnosti svědčící ve prospěch žalobce a

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, § 12 zákona o azylu, žalobce splňuje podmínky pro udělení azylu, § 14a zákona o azylu, žalobci při návratu hrozí nebezpečí vážné újmy.

3. Dále žalobce namítá, že jako důvod žádosti uvedl obavu z pronásledování, kdy byl opakovaně terčem úroku a vyhrožování ze strany neznámých osob, příslušníků Strany socialistů (politická strana) a podporovatelů bývalého prezidenta Igora Dodona. Ačkoli se obrátil na policii, nebyl vyslyšen a pomoc mu nebyla poskytnuta. Žalobce se účastnil protivládních demonstrací, vyjadřoval občanskou pozici na sociálních sítích, kde upozorňoval na zločinecké aktivity vlády. Tím na sebe strhl pozornost lidí, kteří žalobci začali dlouhodobě vyhrožovat, a dokonce jej fyzicky napadli. Jelikož se bál o život a zdraví, zemi opustil. Přestože si je žalobce vědom závěrů uvedených Nejvyšším správním soudem v jeho rozhodnutí ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008, dané dle něj neznámá, že by důkazní břemeno bylo kompletně přesunuto na žadatele a že by mohl žalovaný rezignovat na obstarání adekvátních podkladů. Povinnost zjistit stav věci ve smyslu § 3 správního řádu má správní orgán i v případech, kdy je žadatel osobou pocházející z bezpečné země původu. Žalobce se domnívá, že důkazní břemeno unesl. Poskytl věrohodnou výpověď, je zřejmé, že se jednalo o systematický a dlouhotrvající nátlak, pronásledování. Šlo také o nátlak psychický. Jde o osoby napojené na bývalou, možná i současnou vládu, nelze tedy očekávat pomoc ze strany státu v případě dalších problémů. Žalobce uvedl skutečnosti, které mohou být relevantní pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný byl proto povinen se s nimi vypořádat. To však neučinil a pouze konstatoval, že žalobce měl možnost vyhledat ochranu v zemi původu. Z odůvodnění rozhodnutí neplyne, zda se žalovaný zabýval tím, zda by se žalobci efektivní ochrany v zemi dostalo. Žalovaný pracoval pouze s obecnými informacemi o zemi původu žalobce, konkrétně vyšel ze zprávy Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu z listopadu 2020. Zpráva dostatečně nereflexuje individuální okolnosti případu, podklady neodpovídají požadavkům § 23c písm. c) zákona o azylu. Žalovanému se nepodařilo prokázat, že by žalobce v zemi našel účinnou ochranu. Z jeho výpovědi přitom plyne, že před jeho odjezdem taková ochrana možná nebyla. Taková situace je v rozvojových státech běžná, jak přiznává i žalovaný. Z odůvodnění rozhodnutí nejsou zřejmé úvahy žalovaného, zda se tímto zabýval. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, podklady jsou nedostatečné.

4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Má za to, že postupoval v souladu se zákonem, zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení uvedl, opatřil si potřebné podklady. Žalobní body jsou v obecné rovině, bez bližší konkretizace v čem je spatřováno jejich porušení žalovaným. Při posuzování případu žadatele o azyl musí žalovaný vycházet ze zásady individuálního posuzování žádostí. Ve svých úvahách je omezen sděleními žadatele, poté může tato sdělení hodnotit na podkladu informací o zemi původu (rozsudek NSS č. j. 3 Azs 21/2004 ze dne 6. 10. 2004). Zařazení Moldavska na seznam bezpečných zemí původu znamená, že Moldávie s výjimkou Podněstří splňuje uvedené podmínky pro označení země za bezpečnou podle § 2 odst. 1 písm. k zákona o azylu, který vychází z procedurální směrnice. Žalovaný má povinnost zkoumat tyto podmínky jednotlivě ve vztahu ke každé žádosti o mezinárodní ochranu. Pokud žadatel pochází z bezpečné země původu, předpokládá se, že jeho žádost o mezinárodní ochranu je nedůvodná, přičemž tato domněnka je vyvratitelná. Aby žadatel unesl důkazní břemeno, musí nejenom tvrdit relevantním způsobem skutečnosti z hlediska důvodů pro udělení mezinárodní ochrany,

ale zejména tato tvrzení prokázat. S ohledem na výše uvedené má žalovaný za to, že v případě žalobce bylo postačující, pokud žalovaný použil jako podklad pro vydání rozhodnutí hlavně zprávu „Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu“. Žalobce žádný relevantní důkaz nepředložil a ani neprokázal, že by v jeho případě neměl k dispozici účinné prostředky vnitrostátní ochrany. V případě bezpečné země původu platí presumpce dostupnosti vnitřní ochrany (rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2007, č. j. 4 Azs 195/2006-149). Možnost využití vnitrostátních právních prostředků ochrany představuje jedno z kritérií pro posouzení státu jako bezpečné země původu. Obecné konstatování žalobce nestačí jako důkaz toho, že v jeho případě by vnitřní ochrana dostupná nebyla.

5. Z výpovědi žalobce nelze dovodit, že by byl nějakým politickým aktivistou, politickým oponentem, obhájcem lidských práv či advokátem, nebo že by proti němu bylo v této souvislosti ve vlasti vedeno nějaké trestní stíhání. Žalobce sice vypověděl, že formou komentářů a vkládání různých videí na sociálních sítích (facebooku) prezentoval své politické názory a v letech 2018-2019 se zúčastnil čtyřech mítinků namířených proti tehdejšímu prezidentovi země, potvrdil však zároveň, že nikdy nebyl členem žádné politické strany ani jiné organizace, v případě své účasti na mítincích byl pouze jejich řadovým účastníkem bez jakékoliv speciální role, a především potvrdil, že ve vlasti nikdy neměl žádné potíže se státními orgány nebo bezpečnostními složkami, výslovně sdělil, že nikdy neměl problémy s policií a uvedl rovněž, že proti němu nikdy nebylo a ani v současnosti vedeno není žádné trestní stíhání. Žalovaný zároveň vnímá žádost žalobce jako účelově podanou, kdy žádost nepodal bezprostředně po svém příjezdu. Žalobce ve své výpovědi mj. dokonce uvedl, že ho v ČR „policie nechytla“, je tedy evidentní, že si byl vědom svého nelegálního pobytu a nutnosti tuto situaci nějakým způsobem řešit, nic však neučinil. Tomu, že tvrzené potíže ve vlasti nepociťoval nikterak palčivě, nasvědčuje rovněž skutečnost, že byt žalobce měl výhrůžky ze strany neznámých osob kvůli svým aktivitám pociťovat již od tvrzené účasti na mítinku dne 26. 8. 2018 a vyhrožováno mu mělo být celý rok, tak žalobce v roce 2018 i 2019 cestoval na území Rumunska i České republiky, a následně se do vlasti vracel, vlast neopustil ani bezprostředně poté, co byl dne 23. 9. 2019 zbit, nýbrž až dne 22. 1. 2020, přestože disponoval platným cestovním dokladem i možnostmi využít bezvízového styku. Mezinárodní ochranu formou azylu lze poskytnout pouze v případě, kdy žadatel vyčerpal všechny dostupné prostředky ochrany, které mu k ochraně jeho práv nabízí právní řád jeho vlasti. Žalobce domýšlí krajní scénáře v případě jeho návratu do země původu.

6. Soud ze spisu zjistil následující pro řízení podstatné skutečnosti.

7. K žádosti žalobce uvedl, že nikdy nebyl členem žádné politické strany ani skupiny, účastnil se ale demonstrací proti bývalému prezidentovi Moldavska Dodonovi a proti politické straně Strana socialistů Moldavské republiky, která byla proruský zaměřena. Začal s tím v roce 2018. Nyní má stránku na facebooku, kam vkládá příspěvky proti této straně. Je ženatý, má jednoho syna. Ve vlasti žil s rodiči, manželkou a synem. Vycestoval v lednu 2020 bez víza, má pouze biometrický doklad, od té doby je v ČR. Často překračoval hranice s Ukrajinou, poblíž které bydlel. Důvodem podání žádosti je, že mu ve vlasti vyhrožují lidé od Dodona a Strany socialistů. Bylo to kvůli tomu, že vystupoval na mítinku a měl facebookovou stránku, kde se vyjadřoval k ideologii této strany.

8. Při pohovoru sdělil, že z Moldavska vycestoval, neboť mu tam bylo vyhrožováno v souvislosti s jeho aktivitou na sociálních sítích. Dokonce jej zbili. Naposledy to bylo 23. 9. 2019. Představili se jako policisté, avšak dle žalobce šlo o přívržence Strany socialistů.

Poprvé mu vyhrožovali po mítinku 26. 8. 2018, kde vystupoval proti Dodonovi, jde dle něj o mafii. Vyhrožováno bylo žalobci asi rok, a to i telefonicky. Vyhrožovali, i když byl žalobce v ČR, volali manželce. Vyhrožují, že si žalobce najdou, napsal totiž na sociální síť, že ukradli prostředky. Celkem bylo žalobci vyhrožováno asi sedmkrát za rok. Manželce volali v březnu 2020. Konkrétně osoby nezná. Osobám řekl, že příspěvky psal proto, aby se lidé dozvěděli o tom, že přívrženci Dodona kradli svěřené prostředky. Nyní je již v zemi nová prezidentka, avšak stále mají Dodonovi přívrženci moc. Nyní je stále aktivní na facebooku, vyjadřuje se proti straně socialistů. Má více než 1 000 odběratelů. Příspěvky vkládá přibližně jednou za tři dny. Chce lidem ukázat pravdu o Dodonovi. S aktivitou na facebooku začal po zmíněném mítinku. Účastnil se asi 4 mítinků. Byl řadový účastník. Ve vlasti neměl žádné problémy se státními orgány či policií, nebyl trestně stíhán. Poté, co byl zbit, šel incident nahlásit na polici, tam mu však bylo sděleno, že k tomu není dostatek informací. Dle žalobce je totiž vše a všichni koupeno Dodonem. Dále to neřešil, bál se vězení, tak odjel do ČR. Nová prezidentka sice proti tomuto bojuje, ale zatím bezvýsledně. Do ČR jel za známými, nic zde nedělal.

9. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), přičemž při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

10. Soud vyšel v dané věci z následujících právních předpisů:

11. Dle § 16 odst. 2 zákona o azylu: „*[j]ako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.*“

12. Dle § 16 odst. 3 zákona o azylu: „*[j]sou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*“

13. Dle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu: „*[p]ro účely tohoto zákona se rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště, ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a, který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.*“

14. Podstatou žalobních námitek je, že se žalobce domnívá, že dostatečně prokázal, že nelze vůči němu Moldavsko považovat za bezpečnou zemi původu, kdy žalovanému ohledně svých potíží sdělil hodnověrný příběh. Žalovanému se naopak nemělo podařit

prokázat, že může být žalobci v Moldávii poskytnuta efektivní ochrana. Tuto námitku soud jako důvodnou neposoudil.

15. Zákon o azylu u zjevně nedůvodných žádostí dle § 16 zákona o azylu počítá s aplikací tzv. konceptu bezpečných zemí (bezpečná země původu, bezpečná třetí země a evropsky bezpečná třetí země). Tyto pojmy jsou definovány v § 2 písm. k) zákona o azylu (bezpečná země původu), § 2 písm. l) zákona o azylu (bezpečná třetí země) a § 2 písm. m) zákona o azylu (evropsky bezpečná třetí země). Podle unijního práva je třeba, aby existoval seznam takových zemí. Tento seznam obsahuje vyhláška č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců.

16. Žalovaný konstatoval, že Moldavsko je s výjimkou Podněstří vyhláškou č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, považováno Českou republikou za bezpečnou zemi původu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Dále se žalovaný zabýval analýzou shromážděných podkladů a zkoumal obecné poměry v zemi. K tomu vycházel z Informace OAMP Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu ze dne 24. 11. 2020. Tento podklad byl v době rozhodování žalovaného aktuální a v dané věci zcela dostačující s ohledem na to, že se jedná o posouzení situace v tzv. bezpečné zemi původu. Dále žalovaný konstatoval, že žalobce pochází z vesnice B. nacházející se na území, které je pod kontrolou ústřední vlády.

17. Dále se žalovaný zabýval hodnocením bezpečnosti Moldavska ve vztahu k žalobcem tvrzeným důvodům podání žádosti. Není tedy pravdou, že by se žalovaný výpovědi žalobce dostatečně individuálně nezaobíral. Žalovaný se zabýval ve svých úvahách i tím, zda lze očekávat, že bude žalobci v Moldávii poskytnuta efektivní ochrana.

18. Žalovaný uvedl, že dle materiálu Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu nelze vyloučit existence případů pronásledování podle definice čl. 9 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. 12. 2011 spadajících zejména do kategorie nepřiměřené nebo diskriminační trestní stíhání nebo trestání a týkajících se ve velké míře především politických oponentů, jejich obhájců, ochránců lidských práv nebo aktivistů občanské společnosti, do této kategorie však žalovaný žalobce nezařadil. Z výpovědi žalobce dle žalovaného nelze dovodit, že by byl politickým aktivistou, oponentem, obhájcem lidských práv či advokátem. Nebylo proti němu v této souvislosti ani vedeno trestní stíhání. Sice vypověděl, že formou komentářů a vkládání videí na sociálních sítích prezentoval své politické názory, v letech 2018 – 2019 se účastnil čtyř mítinků namířených proti tehdejšímu prezidentovi země, zároveň však potvrdil, že nebyl členem žádné politické strany ani jiné organizace, na mítincích byl pouze řadovým účastníkem. Také především potvrdil, že ve vlasti neměl žádné problémy se státními orgány či bezpečnostními složkami, nikdy neměl problémy ani s policií a nebylo s ním zahájeno trestní stíhání. Žalovaný poukázal na to, že se dle něj jedná o žádost účelově podanou, kdy žalobce do ČR přicestoval dle svého sdělení v lednu 2020, avšak o udělení mezinárodní ochrany požádal až více než rok poté. Žádostí se žalobce dle žalovaného snaží si legalizovat pobyt. Na území ČR se volně pohyboval a z jeho tvrzení, že jej policie nechytla, žalovaný dovodil, že si byl vědom svého nelegálního pobytu, který však nijak neřešil. Žalovaný má také za to, že žalobce tvrzené potíže nepociťoval tak palčivě, jak nyní uvádí. Poukázal totiž na skutečnost, že žalobce se účastnil tvrzeného mítinku 26. 8. 2018, poté mu mělo být rok vyhrožováno, v této době však pravidelně cestoval do ČR a Rumunska a do vlasti se navracel. Vlast neopustil ani ihned poté, co měl být zbit (23. 9. 2019), nýbrž odjel až v lednu 2020. Žalovaný rovněž uvedl, že pokud žalobce měl ve vlasti

potíže, má možnost se obracet o pomoc na tamní orgány. Ostatně uvedl, že když se obrátil na policii, ta pomoc neodmítla, ale konstatovala, že pro nedostatek informací nemůže nic udělat, neboť incident nikdo neviděl. Následně žalobce na pomoc ze strany státních orgánů rezignoval. Aby bylo možné udělit mezinárodní ochranu, je přitom nezbytné vyčerpát dostupné prostředky ochrany v zemi původu.

19. Soud považuje zhodnocení žalovaného za adekvátní a dostačující.

20. Žalovaný srozumitelně vysvětlil, z jakého důvodu neshledal, že by žalobce prokázal, že Moldavsko vůči němu nelze považovat za bezpečnou zemi původu. Soud se s posouzením ztotožňuje. Žalobce sice byl ve vlasti politicky aktivní, kdy v této činnosti pokračoval minimálně ke dni provedení pohovoru 10. 2. 2021, avšak nebyl členem žádné strany ani nezastával v rámci účasti na mítincích významnou roli. Co se týče potíží s osobami, které měly žalobci vyhrožovat a fyzicky jej napadnout, jednalo se o osoby, jejichž totožnost žalobce nezná, pouze se domnívá, že jde o přívržence Strany socialistů. Žalovaný poukázal na to, že u bezpečných zemí původu se předpokládá možnost řešení obdobných záležitostí v rámci daného státu. Žalobce se v návaznosti na incident, kdy měl být zbit, obrátil na policii, která jej neodmítla, pouze sdělila, že nelze pro nedostatek informací věc dále řešit. Dané tedy bez dalšího nedokládá, že by žalobci nebylo pomoheno a nebyl vyslyšen, jak uvádí v žalobě. V zemi je také, jak žalobce uvedl, nyní již nová prezidentka, která se snaží proti uvedené straně bojovat. Přestože zmíněné osoby mohou být dle žalobce napojeny i na současnou vládu, soud se ztotožňuje s žalovaným v tom, že žalobce neprokázal, že by Moldávii nebylo vůči němu možné považovat za bezpečnou zemi původu, kdy naopak se obracel na tamní policii. Z ničeho neplyne, že by žalobci nebylo v minulosti pomoheno, jak uvádí v žalobě, nebo že by jeho situace nebyla řešitelná v rámci jeho vlasti v případě dalších problémů. Důvodem neřešení ze strany policie byl nedostatek informací, což bez dalšího nevylučuje možnost efektivní ochrany v budoucnosti. Ve vlasti neměl žalobce žádné potíže se státními orgány či policií.

21. Domnívá-li se žalobce, že jsou u něj splněny důvody pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu či doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu, pak k tomu soud uvádí, že žalovaný zamítl žádost podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, proto v souladu s § 16 odst. 3 téhož zákona se jí meritorně nezabýval, a tedy ani nezkoumal, jsou-li dány jednotlivé důvody pro udělení mezinárodní ochrany.

22. Soud nenalézá deficit v postupu žalovaného ani v žalobou napadeném rozhodnutí samotném, a to jak v odůvodnění, tak i výroku a poučení. Žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav, přičemž přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a uspokojivým způsobem své rozhodnutí odůvodnil, přijaté řešení také odpovídalo okolnostem daného případu; žalovaný postupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy, opatřil si dostatečné podklady pro rozhodnutí, zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a provedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci. Všemi zjištěnými okolnostmi se žalovaný ve svém rozhodnutí dostatečným způsobem objektivně zabýval a uspokojivě odůvodnil, proč se v případě žalobce jedná o zjevně nedůvodnou žádost.

23. Nad rámec uvedeného soud dodává, že si je vědom skutečnosti, že v současné době probíhá válečný konflikt na Ukrajině, přičemž soud může výjimečně přihlídnout i ke skutečnostem nastalých po vydání napadeného rozhodnutí. Ke dni svého rozhodnutí však soud neměl žádné informace o tom, že by se zmíněný konflikt měl rozšířit na území

Moldávie, ani že by měla být bezpečnost v zemi zásadně zhoršena. Soud proto vycházel z dosavadních informací o stavu v zemi a ze skutečnosti, že je Moldávie považována za bezpečnou zemi původu ve smyslu vyhlášky č. 328/2015 Sb.

24. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

25. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 10. 6. 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.

soudce